

MRF 2022.322

Planklagenævnets afgørelse af 12. december 2022, j.nr. 21/05042, 21/05043 og 21/06601

Ikke medhold i klage over kommuneplantillæg og lokalplan for erhvervsområde, da mindre formelle fejl i sagens oplysning ikke fandtes så væsentlige, at det kunne føre til ugyldighed.

Lyngby-Taarbæk Kommune vedtog den 27. januar 2021 endeligt kommuneplantillæg nr. 11/2017 til kommuneplan 2017 og lokalplan nr. 302 med tilhørende miljørapport og sammenfattende redegørelse. Lokalplanområdet var beliggende i byzone i Virum og var mod hhv. vest og øst afgrænset af to veje, mens der syd for lokalplanområdet lå eksisterende boligbebyggelse. Der var opført flere bygninger inden for planområdet, bl.a. det tidligere landbrugsmuseum og Virumgårds hovedbygning. Lokalplanen muliggjorde, at området kunne anvendes til erhvervsformål, detailhandel og publikumsorienteret service. Der kunne således etableres et nyt museum for klassiske biler i det gamle landbrugsmuseum og café i den gamle hovedbygning Virumgård samt faciliteter i tilknytning hertil såsom museumsbutik, restaurant, møde- og selskabslokaler, ligesom der var mulighed for afholdelse af udedørs publikumsarrangementer. Herudover kunne der etableres erhverv i form af kontor, lager og handel med særligt pladskrævende varegrupper i form af biler. Planvedtagelsen blev påklaget af naboen N, der bl.a. anførte, at der ikke var foretaget en tilstrækkelig vurdering af trafik og støj, at kommuneplantillægget var mangelfuldt mht. rækkefølgen for planens gennemførelse og kommuneplanens forhold til bl.a. vandplanen, råstofplanen og Natura 2000-planen. N anførte endvidere, at lokalplanens visualiseringer var utilstrækkelige, navnlig da naboejendommenes kiphøjder var lavere end de 7 m, som var angivet på tegningsbilaget, idet taghøjderne på ejendomme var hhv. 6,5 m, 6,32 m og 6,5 m. Efter klagesagens indledning, vedtog kommunen den 24. juni 2021 kommuneplan 2021 for Lyngby-Taarbæk Kommune, som blev offentliggjort den 9. september 2021, hvorved det påklagede kommuneplantillæg blev afløst. Tillæggets rammebestemmelserne var dog videreført uændret i kommuneplanen. Planklagenævnet (formanden) lagde til grund, at det var en fejl, at det i miljørapporten var anført, at der ville være 25 kørselsoperationer i timen, da et bagvedliggende støjnotat angav ca. 50 kørselsoperationer i timen, hvilket kommunen tilsvarende havde i anført i sine bemærkninger til

klagesagen. Nævnet fandt dog ikke, at den forkerte angivelse af 25 kørselsoperationer pr. time udgjorde en væsentlig mangel, da det under alle omstændigheder fremgik af miljørapporten, at trafikmængden som følge af aktiviteter i lokalplanområdet betød en merbelastning på under 5 %. Nævnet fandt endvidere, at kommunen havde overholdt miljøvurderingslovens minimumskrav i forhold til trafik, da miljørapporten indeholdt overordnede betragtninger i forhold til trafik, som var baseret på skitseforslag med information om parkeringsforhold set i forhold til den estimerede trafikmængde på vejen mod øst i spidsbelastningsperioder. Nævnet fandt ligeledes, at kommunen i tilstrækkelig grad havde forholdt sig til støjpåvirkningen, da beregningerne heraf var foretaget på baggrund af bl.a. baggrundsstøj fra vejene omkring planområdet, støjkrav fra omgivelserne, støj fra intern trafik, arrangementer mm. Det fremgik endvidere tydeligt af miljørapporten, at der i området allerede var en væsentlig støjbelastning fra omfartsvejen, og at der skulle etableres støjafskærmning for at sikre, at de vejledende støjgrænser kunne overholdes både i forhold til virksomhedsstøj og støj fra arrangementer. Nævnet fandt desuden ikke, at det var en mangel, at der ikke i miljørapporten var redegjort for baslyde ved en koncert, da det fremgik tydeligt, at omfanget af arrangementer ikke var fastlagt. Hertil kom, at afholdelsen af arrangementer kunne reguleres med påbud efter miljøbeskyttelseslovens § 42. For så vidt angik kommuneplantillæggets redegørelse valgte nævnet at behandle klagepunktet herom, uanset at nævnet som følge af aflysningen ikke ville kunne ophæve tillægget, hvis det led en væsentlig retlig mangel. Nævnet afviste, at redegørelsen skulle omhandle den forudsatte rækkefølge for planens gennemførelse, ligesom nævnet afviste, at kommuneplantillægget skulle have forholdt sig til indsatsprogrammet under vandplanelægningsloven og de i råstofplanen fastsatte bestemmelser, da dette ikke fandtes relevant i forhold til klagers indsigelser. I forhold til Natura 2000-områder bemærkede nævnet, at det følger af planhabitatbekendtgørelsens § 3, stk. 1, at der i redegørelsen til planforslag, som i sig selv eller i

forbindelse med andre planer og projekter kan påvirke et Natura 2000-område væsentligt, skal indgå en vurdering af forslagets virkninger på området under hensyn til områdets bevaringsmål-sætninger. Selv om kommuneplantillægget ikke indeholdt en vurdering af, om planens kunne påvirke Natura 2000-området væsentligt, fremgik det af miljørapporten, at der ikke ville være negativ påvirkning af Natura 2000-områder, og under hensyn hertil fandt nævnet, at manglen i dette tilfælde ikke kunne føre til ugyldighed. For så vidt angik visualiseringer konstaterede nævnet, at bygherren efter afslutningen af høringsperioden havde udarbejdet et snit, der viste, hvordan højderne på byggeri inden for lokalplanområdet forholdt sig til højderne på de nordligste huse på en af de omkringliggende veje. Tværsnittet var vedlagt som bilag til kommunalbestyrelsens møde den 27. januar 2021, hvor planerne blev endeligt vedtaget.

Nævnet fandt på den baggrund, at tværsnittet kunne have haft betydning for beslutningsprocessen og derfor ikke måtte have været behæftet ved væsentlige fejl. På tværsnittet sås højden på eksisterende nabobygninger, maksimal højde på nyt byggeri i lokalplanforslaget og højden på det aktuelle projekt, som bygherren havde fremsendt under høringsperioden. Kommunen havde oplyst, at naboejendommenes kiphøjder var angivet i tværsnittet efter oplysninger i byggesagsarkivet, og det kunne derfor ikke afvises, at husene reelt var lavere end angivet i byggesagsarkivet og dermed på tværsnittet. Skulle dette være tilfældet, fandt nævnet dog ikke, at en fejl angivelse på op til 0,68 m ville medføre, at lokalplanen var ugyldig, idet kommunalbestyrelsen ud fra tværsnittet havde kunne få et tilstrækkeligt indtryk af det planlagte. Planklagenævnet gav på den baggrund ikke N medhold i klagen.

Kommentar: Afgørelsen giver anledning til tre kommentarer. For det første er der i klagen rejst flere indsigelser om vurdering og begrundelsespligt i forhold til Natura 2000, indsatsprogram efter vandplanlægningsloven og råstofplan. Nævnets afvisning må forstås på den måde, at der var tale om formalitetsindsigelser uden reel betydning, hvortil vil kunne tilføjes, at hverken kommuneplantillægget eller lokalplanen udgør en tilladelse, hvorfor det forekommer velbegrundet, at Planklagenævnet afviste at tillægge disse meget formelle indsigelser betydning. For det andet er der grund til at fremhæve Planklagenævnets begrundelse for at afvise klagers indsigelse om støj fra kommende koncerter med, at dette kan reguleres ved påbud efter miljøbeskyttelseslovens § 42, og at omfanget af støj i øvrigt var uklart. Hertil kunne tilføjes, at selv om miljøvurdering af en lokalplan omfatter støj, er det ikke muligt at regulere støjklager efter planloven. For det tredje må nævnes Planklagenævnets håndtering af det problem, at et påklaget kommuneplantillæg er afløst af ny kommuneplan, mens klagesagen verserer. Selv om den påklagede retsakt er erstattet af ny retsakt med samme indhold, er der således god grund til at gennemføre prøvelsen af den påklagede retsakt, da det modsatte vil føre til, at klagesager over kommuneplantillæg vil kunne trække ud i det uendelige, fordi den påklagede afgørelse er afløst af ny retsakt med samme indhold, mens klagesagen verserer.

Afgørelse i klagesag om Lyngby-Taarbæk Kommunes endelige vedtagelse af kommuneplantillæg nr. 11/2017 og lokalplan nr. 302 med tilhørende miljørapport

21/05042, 21/05043 og, 21/06601

Lyngby-Taarbæk Kommune vedtog den 27. januar 2021 endeligt kommuneplantillæg nr. 11/2017 til kommuneplan 2017 og lokalplan nr. 302, [A1] og [A2]-[A3], med tilhørende miljørapport og sammenfattende redegørelse.

En borger, som bor tæt på planområdet, har klaget over planvedtagelserne og miljøvurderingen.

I denne afgørelse har Planklagenævnet behandlet følgende spørgsmål:

- Om der foreligger myndighedsinhabilitet.
- Om miljøvurderingslovens minimumskrav til en miljøvurdering er opfyldt i forhold til trafik og støj.
- Om kommunen i forbindelse med vedtagelsen af kommuneplantillægget har overholdt planlovens § 11 e.
- Om kommunen i forbindelse med vedtagelsen af kommuneplantillægget har overholdt planlovens § 24, stk. 4.
- Om planerne er i overensstemmelse med Fingerplan 2019, jf. planlovens § 11, stk. 4, nr. 1. og § 13, stk. 1, nr. 2.
- Om lokalplanen er i overensstemmelse med planlovens § 15 a, stk. 1.
- Om illustrationer i lokalplan og sammenfattende redegørelse er mangelfulde.

Planklagenævnet har ikke behandlet de øvrige klagepunkter i sagen.

Planklagenævnet kan ikke give medhold i klagen over miljøvurderingen.

Planklagenævnet kan heller ikke give medhold i klagen over den endelige vedtagelse af lokalplanen og kommuneplantillægget.

Det betyder, at lokalplanen fortsat gælder.

Indhold

1. Sagens oplysninger

1.1. Området og plangrundlaget

1.2. Klagerne og bemærkninger hertil

2. Planklagenævnets bemærkninger og afgørelse

2.1. Planklagenævnets kompetence og prøvelse

2.1.1. Generelt om Planklagenævnets kompetence

2.1.2. Planklagenævnets prøvelse

2.2. Inhabilitet

2.2.1. Klagen

2.2.2. Generelt om myndighedsinhabilitet

2.2.3. Planklagenævnets vurdering

2.3. Retsgrundlag for miljøvurderingen

2.4. Kommunens miljøvurdering

2.4.1. Miljøvurderingsloven generelt

2.4.2. Generelt om indhold af miljørapporten

2.4.3. Trafik

2.4.4. Støj

2.5. Kommuneplantillæggets redegørelse

2.5.1. Klagen

2.5.2. Generelt om redegørelsen

2.5.3. Planklagenævnets vurdering

2.6. Offentlig høring i forhold til kommuneplantillægget

2.6.1. Klagen

2.6.2. Generelt om offentlighedsperioden

2.6.3. Planklagenævnets vurdering

2.7. Fingerplanen

2.7.1. Klagen

2.7.2. Generelt om fingerplanen

2.7.3. Fingerplan 2019

2.7.4. Planklagenævnets vurdering

2.8. Planlovens § 15 a

2.8.1. Klagen.

2.8.2. Generelt om planlægning på støjbelastet areal

2.8.3. Planklagenævnets vurdering

2.9. Visualiseringer og illustrationer

2.9.1. Klagen

2.9.2. Generelt om visualiseringer i lokalplaner

2.9.3. Planklagenævnets vurdering

2.10. Forhold, som ikke behandles

2.10.1. Støjberegninger og dispensationer

2.10.2. Miljøbeskyttelseslovens § 42

3. Afsluttende bemærkninger

1. Sagens oplysninger

1.1 Området og plangrundlaget

Området

Sagen vedrører lokalplan nr. 302, [A1] og [A2]-[A3] (https://dokument.plandata.dk/20_10129520_1613383684464.pdf) og kommuneplantillæg nr. 11/2017 (https://dokument.plandata.dk/12_10161100_1613385130058.pdf) til kommuneplan 2017.

Lokalplanområdet ligger i byzone i landsbyen Virum. Lokalplanområdet afgrænses mod vest af [vejnavn 1] og mod øst af [vejnavn 2]. Syd for lokalplanområdet ligger eksisterende boligbebyggelse.

Der er opført flere bygninger inden for lokalplanområdet, bl.a. det tidligere landbrugsmuseum og Virumgårds hovedbygning.

Området kan ses af Bilag 1 med billedmateriale sidst i denne afgørelse, billede 1.

Kommuneplantillægget omfatter desuden området nord for lokalplanområdet.

Det vedtagne plangrundlag

Lokalplanen muliggør, at området kan anvendes til erhvervsformål, detailhandel og publikumsorienteret service, jf. lokalplanens § 3.

Lokalplanen giver således mulighed for, at der inden for området kan etableres et nyt museum for klassiske biler i det gamle landbrugsmuseum og café i den gamle hovedbygning Virumgård. Der gives desuden mulighed for at etablere faciliteter i tilknytning hertil, såsom museumsbutik, restaurant, møde- og selskabslokaler, samt mulighed for afholdelse af udendørs publikumsarrangementer.

Herudover kan der etableres erhverv i form af kontor, lager og handel med særligt pladskrævende varegrupper i form af biler, samt værksteder.

I forbindelse med planvedtagelsen er der udarbejdet:

- Miljørapport (udateret).
- Sammenfattende redegørelse (udateret).
- Samlet notat vedrørende støj fra vejtrafik samt ekstern støj fra CCH, juli 2020.
- Notat fra [V1], Lyngby-Taarbæk Kommune, [A1]-[A4], Input til miljørapport, december 2019.

Kommuneplangrundlaget

Da lokalplanen blev vedtaget endeligt, gjaldt kommuneplan 2017 for Lyngby-Taarbæk Kommune.

Da lokalplanen ikke var i overensstemmelse med kommuneplan 2017, vedtog kommunen samtidig med vedtagelsen af lokalplanen, kommuneplantillæg nr. 11 til kommuneplan 2017.

Kommunen vedtog den 24. juni 2021 kommuneplan 2021 for Lyngby-Taarbæk Kommune, som nu er gældende. Kommuneplanen blev offentliggjort den 9. september 2021.

I forbindelse med vedtagelsen af kommuneplan 2021 blev kommuneplantillæg nr. 11 til kommuneplan 2017 aflyst.

Rammebestemmelserne er i kommuneplan 2021 videreført uændrede fra kommuneplantillæg nr. 11.

1.2 Klagerne og bemærkninger hertil

Planklagenævnet har under sagens behandling modtaget de dokumenter vedrørende sagens indhold, der fremgår af Bilag 2 sidst i denne afgørelse.

Planklagenævnet modtog klagerne fra kommunen henholdsvis den 27. april 2021 og den 3. juni 2021.

Planklagenævnet har i forbindelse med klagesagerne modtaget en anmodning om at tillægge klagen over lokalplanvedtagelsen opsættende virkning.[1]

Planklagenævnet traf den 21. juni 2021 afgørelse om ikke at tillægge klagen opsættende virkning.

2. Planklagenævnets bemærkninger og afgørelse

2.1 Planklagenævnets kompetence og prøvelse

2.1.1 Generelt om Planklagenævnets kompetence

Afgørelser efter miljøvurderingsloven kan påklages efter de klageregler, der er fastsat i den lovgivning, som planen eller programmet er udarbejdet i henhold til, jf. § 48, stk. 1, i miljøvurderingsloven.

De planer, der er klaget over i denne sag, er udarbejdet i henhold til planloven, og overholdelsen af miljøvurderingslovens bestemmelser i forbindelse med planvedtagelsen kunne derfor påklages til Planklagenævnet.

Planklagenævnet kan tage stilling til retlige spørgsmål i forbindelse med en kommunes udarbejdelse af en plan, jf. § 58, stk. 1, nr. 3, i planloven.[2]

Retlige spørgsmål omfatter alle spørgsmål om lovligheden eller gyldigheden af trufne afgørelser, herunder fortolkning eller forståelse af lovbestemmelser samt overholdelse af almindelige forvaltningsretlige grundsætninger.

Det er ikke et retligt spørgsmål, om en plans indhold er hensigtsmæssigt. Endvidere fastlægger miljøvurderingsloven ikke grænser for, hvad myndighederne kan beslutte af politiske, økonomiske eller andre grunde, men stiller alene krav til procedurerne og indholdet af grundlaget for beslutningerne forud for vedtagelse af planer omfattet af loven. Begrænsninger i niveauet for tilladelige miljøpåvirkninger følger af anden lovgivning.

2.1.2 Planklagenævnets prøvelse

Planklagenævnet har behandlet de dele af klagerne, som fremgår af afsnit 2.2. til 2.9. Klagerens bemærkninger for så vidt angår dette er alene kort gengivet i afgørelsen, men de er indgået i sagsbehandlingen i deres helhed.

Planklagenævnet har ikke behandlet de dele af klagerne, som fremgår af afsnit 2.10.

2.2 Inhabilitet

2.2.1. Klagen

Klageren gør gældende, at kommunen er inhabil, da kommunen er sælger af de to ejendomme. Klageren henviser til det samlede forløb med udbud og lokalplanlægning samt de indrømmelser, som klageren mener, at kommunen har givet bygherre i forhold til områdets karakter og planmæssige status. Klageren bemærker desuden, at kommunen ikke har behandlet borgerne og bygherre lige.

2.2.2. Generelt om myndighedsinhabilitet

Der findes ikke udtrykkelige regler om myndighedsinhabilitet. Der har imidlertid i forvaltningsretten udviklet sig en praksis for myndigheders inhabilitet med udgangspunkt i grundsætningerne og reglerne om personlig inhabilitet i forvaltningslovens § 3.[3]

Myndighedsinhabilitet kan opstå, når myndigheden har en uvedkommende interesse i forhold til sagens behandling og afgørelse. Heri ligger dog ikke nødvendigvis, at myndigheden ikke kan behandle eller træffe afgørelse i sager, hvor myndigheden selv er part m.v. Det samme gælder, hvis myndigheden ikke er part/ejer, men tidligere har solgt den pågældende ejendom.

2.2.3. Planklagenævnets vurdering

Det fremgår af lokalplanens redegørelse (s. 4), at kommunen i 2015 erhvervede arealet omfattet af lokalplanen med henblik på at etablere en materialeplads. Dette viste sig at være vanskeligt, da det ville medføre støjgener ud over Miljøstyrelsens vejledende støjgrænser for de omkringliggende ejendomme, og pladsen blev aldrig etableret.

Videre fremgår det, at kommunen i 2019 indhentede ideer og forslag til planlægning og derefter besluttede, at områdets anvendelse skulle fastlægges til publikumsorienterede formål med der til knyttede arbejdende værksteder, mødefaciliteter, café/restaurant, administration mm. samt et eventuelt seniorbofællesskab. Samme år blev området udbudt til salg og i marts 2020 vedtog kommunalbestyrelsen at acceptere et købstilbud på arealet.[4]

Lokalplanprocessen er igangsat på baggrund af et konkret projekt, hvilket typisk indebærer et tæt samarbejde mellem kommunen og ejeren/bygherren af ejendommen, navnlig hvis sagen om vedtagelse af lokalplan rejses efter anmodning fra ejeren/bygherren.

Planklagenævnet finder ikke, at kommunen har handlet partisk i sagen eller i øvrigt har været inhabil i forbindelse med lokalplanprocessen. Planklagenævnet lægger herved vægt på, at der ikke ud fra sagens oplysninger er grundlag for at antage, at kommunens samarbejde med ejeren/bygherren er gået ud over det sædvanlige i en lokalplansag, som rejses på foranledning af en ejer/bygherre. Nævnet bemærker desuden, at det er sagligt og planlægningsmæssigt relevant, at kommunen ønsker at planlægge for et erhvervsområde i kommunen.

Nævnet kan således ikke give medhold i klagepunktet.

2.3 Retsgrundlag for miljøvurderingen

De miljøvurderede planer blev endeligt vedtaget i januar 2021 og var ikke under tilvejebringelse før 16. maj 2017. Planklagenævnet har derfor behandlet nedenstående efter den bekendtgørelse af miljøvurderingsloven, som blev udstedt i 2020.[5]

2.4 Kommunens miljøvurdering

2.4.1 Miljøvurderingsloven generelt

Når en myndighed i medfør af lovgivningen tilvejebringer planer og programmer inden for fysisk planlægning og arealanvendelse, som fastlægger rammerne for fremtidige anlægstilladelser til projekter omfattet af miljøvurderingslovens bilag 1 og 2, skal der efter lovens § 8, stk. 1, nr. 1, udarbejdes en miljøvurdering. Hvis planen fastlægger anvendelsen af mindre områder på lokalt plan eller alene angiver mindre ændringer i sådanne planer, skal der kun gennemføres en miljøvurdering, hvis gennemførelsen af planen må antages at få væsentlig indvirkning på miljøet, jf. § 8, stk. 2, nr. 1. Efter miljøvurderingslovens § 8, stk. 1, nr. 3, skal der endvidere udarbejdes en miljøvurdering af andre planer, som i øvrigt fastlægger rammerne for fremtidige anlægstilladelser til projekter, når myndigheden vurderer, at planen kan få væsentlig indvirkning på miljøet. Derudover skal der gennemføres en miljøvurdering,

hvis planen medfører krav om en vurdering af virkningen på et internationalt naturbeskyttelsesområde under hensynstagen til områdets bevaringsmålsætning, jf. lovens § 8, stk. 1, nr. 2.

Myndigheden skal snarest muligt gennemføre en miljøvurdering, hvor dette er påkrævet efter § 8, stk. 1, hvilket følger af lovens § 9. Formålet med bestemmelsen er at sikre, at integreringen af miljøhensyn foretages i forbindelse med udarbejdelsen af planen, og dermed på et tidligt tidspunkt i processen, således at der kan tages hensyn til den miljømæssige indvirkning på et tidspunkt, hvor det fortsat er muligt at inddrage de miljømæssige aspekter i planens udformning.

Ved den endelige vedtagelse af en plan skal kommunen bl.a. inddrage miljørapporten, jf. miljøvurderingslovens § 13, stk. 1.

2.4.2 Generelt om indhold af miljørapporten

Formålet med miljøvurderingsloven er at sikre et højt miljøbeskyttelsesniveau og bidrage til integrationen af miljøhensyn under udarbejdelsen og vedtagelsen af planer og programmer, jf. lovens § 1.

En miljørapport skal på baggrund af de oplysninger, der er nævnt i bilag 4, vurdere den sandsynlige væsentlige indvirkning på miljøet af planens gennemførelse og rimelige alternativer under hensyn til planens mål og geografiske anvendelsesområde, jf. § 12, stk. 1. En miljørapport skal som udgangspunkt fokusere på den del af planens gennemførelse, der forventes at få væsentlig indvirkning på miljøet. Alle aspekter af gennemførelsen af planen skal dog undersøges, da de tilsammen kan få væsentlig indvirkning på miljøet.

En miljørapport skal indeholde de oplysninger, som med rimelighed kan forlanges med hensyn til aktuel viden og gængse vurderingsmetoder samt til, hvor detaljeret planen er, hvad den indeholder, og på hvilket trin i et beslutningsforløb planen befinder sig, og hvorvidt bestemte forhold vurderes bedst på et andet trin i det pågældende forløb, jf. lovens § 12, stk. 2.

2.4.3 Trafik

Klagen

Det fremgår af klagen, at lokalplanen og miljørapporten skal annulleres, da trafikberegningerne ikke er baseret på realistiske besøgstal. Klageren henviser specifikt til, at det følger af planlovens § 57 a, stk. 5, at virksomheder skal give de oplysninger og foretage de undersøgelser, der er nødvendige for en vurdering af de miljømæssige konsekvenser, når der ønskes et VVM-pligtigt anlæg. Klageren bemærker desuden, at bygherren ikke har defineret målgruppen og heller ikke har specificeret et maksimalt antal gæster for museet og tilhørende faciliteter. Det fremgår desuden af klagen, at den angivne merbelastning af trafikken på [vejnavn 2] på knap 2,5 pct. af ca. 1.100 biler/time ikke er realistisk og at kommunen har taget udgangspunkt i døgnmiddelværdier, selvom det er spidsbelastningen, der skaber problemerne. Klageren henviser desuden til, at der ikke er taget hensyn til, at bilklubberne ofte kører i lange korteger.

Generelt om trafik

I en miljørapport skal der bl.a. indgå oplysninger om den sandsynlige væsentlige indvirkning på miljøet, herunder på befolkningen og menneskers sundhed, jf. miljøvurderingslovens bilag 4, litra f, jf. § 12. Herunder skal der efter omstændighederne indgå oplysninger om trafik, idet trafik giver anledning til bl.a. støj og luftforurening.

Miljørapporten skal kun indeholde de oplysninger, som med rimelighed kan forlanges med hensyntagen til den aktuelle viden og gængse vurderingsmetoder, jf. miljøvurderingslovens § 7, stk. 2. Miljøvurderingsloven stiller ikke krav om, at der skal foretages bestemte målinger eller beregninger af trafik, eller at disse udføres på en bestemt måde.

Planklagenævnets vurdering

Det fremgår af miljørapporten (s. 17), at der er foretaget overordnede betragtninger af trafik i forbindelse med særlige arrangementer. Der henvises i forlængelse heraf til et samlet notat om støj, der er vedlagt som bilag til miljøvurderingen, hvor en fremskrivning viser, at når lokalplanområdet er færdigetableret vil der genereres ca. 25 kørselsoperationer i timen som følge af besøgende gæster.

Det fremgår af notatet om støj (s. 5), at det på baggrund af tilsendte skitseforslag med information om parkeringsforhold er vurderet, at der i forbindelse med et arrangement i gennemsnit kan være op til ca. 50 kørselsoperationer i timen på grunden af besøgende gæster mellem kl. 07:00 og 19:00. Kommunen har tilsvarende i sine bemærkninger til klagesagen anført, at det estimerede antal kørsler til lokalplanområdet er 50 kørsler i timen. Planklagenævnet lægger på baggrund heraf til grund, at det er en fejl, at kommunen i miljørapporten har anført, at der vil være 25 kørselsoperationer i timen, og at der i stedet skulle have stået 50 kørselsoperationer.

Det fremgår desuden af miljørapporten (s. 18), at trafikmængden på [vejnavn 2] i spidsbelastningsperioder på nuværende tidspunkt er ca. 1.100 biler/time. Der henvises i den forbindelse til [V1]s notat om trafik fra 2019, der også er vedlagt som bilag til miljørapporten.

Det vurderes på den baggrund herefter i miljørapporten, at trafikmængden som følge af aktiviteter i lokalplanområdet betyder en merbelastning på under 5 % og at den øgede trafikmængde således er relativt begrænset og ikke udgør en væsentlig påvirkning af miljøet.

Planklagenævnet lægger på den baggrund til grund, at miljørapporten indeholder overordnede betragtninger i forhold til trafik, som er baseret på skitseforslag med information om parkeringsforhold set i forhold til den estimerede trafikmængde på [vejnavn 2] i spidsbelastningsperioder.

Planklagenævnet finder på den baggrund, at kommunen har overholdt miljøvurderingslovens minimumskrav til indholdet af en miljørapport i forhold til trafik, og nævnet kan således ikke give medhold i klagepunktet. Nævnet bemærker i forlængelse heraf, at miljøvurderingsloven ikke stiller krav om, at der skal foretages bestemte målinger eller beregninger af trafik, eller at disse udføres på en bestemt måde.

For så vidt angår den forkerte angivelse af 25 kørselsoperationer pr. time i miljørapporten, finder Planklagenævnet, at dette ikke udgør en væsentlig mangel ved miljørapporten, da det fremgår af vurderingen i miljørapporten, at trafikmængden som følge af aktiviteter i lokalplanområdet betyder en merbelastning på under 5 %.

For så vidt angår klagerens henvisning til planlovens § 57 a, stk. 5, bemærker nævnet, at bestemmelsen blev ophævet som følge af ophævelse af reglerne om VVM i planloven og vedtagelse af miljøvurderingsloven.[6]

Nævnet kan således ikke give medhold i klagepunktet.

2.4.4 Støj

Klagen

Det fremgår af klagen, at lokalplanen og miljørapporten skal annulleres, da støjberegningerne ikke er baseret på realistiske besøgstal. Klageren henviser til planlovens § 57 a, stk. 5. Klageren anfører desuden, at der mangler oplysninger om bygherrens input til akustikeren, som f.eks. den grundlæggende klassificering af bygningerne og en beskrivelse af beregningsmetoden. Klageren henviser specifikt til, at der i beregningerne ikke redegøres for de kritiske baslyde ved en koncert, og bemærker, at de viste spring fra 100 til 72 dB i flere af beregningerne ikke forekommer realistiske på det foreliggende grundlag, ligesom glasgange og skel ikke stopper udbredelsen af lyden. Klageren finder heller ikke, at det er realistisk, at et jazzorkester skulle kunne spille ved blot 100 dB, og at støj fra gæster i selskabslokalerne, museet og tilhørende faciliteter kan medregnes heri.

Generelt om støj

I en miljørapport skal der b.la. indgå oplysninger om den sandsynlige væsentlige indvirkning på miljøet, herunder på befolkningen og menneskers sundhed, jf. miljøvurderingslovens bilag 4, litra f, jf. § 12. Herunder skal der efter omstændighederne indgå oplysninger om mulig påvirkning i form af støj.

Der er ikke i miljøvurderingsloven krav om en bestemt beskyttelse af de enkelte boliger i forhold til støj, og heller ikke krav om, at bestemte grænseværdier skal overholdes. Reglerne i miljøvurderingsloven har alene processuel karakter.

Planklagenævnets vurdering

Støjbilledet fra driften indenfor lokalplanområdet er vurderet i miljørapporten (s. 19-27), og det fremgår, at vurderingen er foretaget på baggrund af:

- Baggrundsstøj fra [vejnavn 1] og [vejnavn 4][7]
- Fastlæggelse af støjkrav for omgivelserne
- Støj fra intern trafik – parkering/manøvre/vareleveringer mm.
- Støj fra arrangementer
- Støj fra renovation, varelevering, ventilationsanlæg og værksted

Der henvises i miljørapporten til et notat om støj, som er vedlagt miljørapporten, hvori der er foretaget beregninger af støjpåvirkningen, ligesom der henvises til tre vejledninger fra Miljøstyrelsen, hvori der er fastsat vejledende støjkrav.

For så vidt angår *baggrundsstøj fra [vejnavn 1] og [vejnavn 2]* indeholder miljørapporten en figur (figur 5, s. 20), som viser den nuværende støjbelastning fra trafik fra veje i området, altså de eksisterende forhold. Miljørapporten indeholder ligeledes en figur (figur 6, s. 21), som viser støjbelastningen i området i en situation hvor lokalplanprojektet er gennemført. Figureerne kan ses på Bilag 1 med billedmateriale sidst i denne afgørelse, billede 2 og 3.

Det fremgår af miljørapporten (s. 19), at årsmiddeldøgtrafikken er fremskrevet til år 2030 ved de foretagne beregninger. Som støjindikator er anvendt Lden, som er en sammenvejning af støjen i tidsperioderne dag, aften og nat, idet der bruges et genetillæg på 5 dB for støjen i aftenperioden og på 10 dB for støjen i natperioden, idet der herved tages højde for særlig støjfølsomhed i aften- og natperioden.

Det er i miljørapporten beskrevet, at figur 5 viser, at især belastningen fra [vejnavn 1] i dag udgør en væsentlig støjbelastning i området, hvor der nærmest vejen er en belastning på over 70 dB, og at den anbefalede grænseværdi for udendørs opholdsarealer er 58 dB. Det fremgår også, at flere af boligerne på [vejnavn 3], som er det boligområde, der ligger syd for lokalplanens afgrænsning, er påvirket af et støjniveau over de anbefalede grænseværdier. Flere boliger mod vest på vejen ligger således inden for 63-68 dB-området.

Det fremgår herudover af miljørapporten, at figur 6 viser, at med en realisering af lokalplanprojektet vil der ske en trafikstøjæssig forbedring for et par af boligerne mod nord på [vejnavn 3], da området med en støjbelastning på 63-68 dB trækkes længere mod vest. Der vil således være tale om en nedsættelse af støjniveauet fra trafikstøj ved boligerne i nordskellet på mellem 2 og 8 dB. Det fremgår, at ændringen i støjbilledet skyldes den støjskærmende barriere, som dannes af den nye bebyggelse i lokalplanområdet.

Miljørapporten indeholder også et afsnit om *fastlæggelse af støjkrav for omgivelserne* og et afsnit om virksomhedsstøj (s. 22).

Ved vurderingen af virksomhedsstøjen er disse kilder vurderet som værende de væsentligste i miljørapporten:

- Kørsel med biler/intern trafik – parkering, manøvre mv.
- Varelevering med varevogne
- Renovation
- Aktiviteter knyttet til værksted, herunder vaskehal, ventilationsanlæg og påfyldningsanlæg
- Arrangementer med publikum i parken

Den samlede støjbelastning fra lokalplanområdet er beregnet ud fra en række forudsætninger, som er oplistet i miljørapporten (s. 22). Det fremgår af miljørapporten, at de vejledende støjgrænser overholdes ved etageboligområdet mod vest og ved åben/lav bebyggelse ved [vejnavn 3] mod syd alle dage og på alle tidspunkter. Ved villaer mod nordøst på adressen [A5] vil der dog være en mindre overskridelse af de vejledende støjkrav. Der henvises i forlængelse heraf til figur 9 i miljørapporten (s. 24), som viser støjudbredelsen i dagtimer om søndagen. Figuren kan ses på Bilag 1 med billedmateriale sidst i denne afgørelse, billede 4.

Det bemærkes i miljørapporten, at der, for at sikre, at de vejledende støjgrænser overholdes, i lokalplanen er åbnet mulighed for at der kan etableres en støjafskærmning i lokalplanområdets nord- og østskel.

Hvad angår *støj fra arrangementer* fremgår det af miljørapporten (s. 24), at lokalplanområdet påtænkes anvendt både til afholdelse af indendørs og udendørs arrangementer. Der indrettes således lokaler som er velegnet til møder, konferencer og private selskaber.

Det fremgår, at indendørs arrangementer kan udgøres af selskaber/middage, møder og konferencer, som tænkes afholdt i det tidligere landbrugsmuseum eller pavillonerne mod syd. For at sikre mod gener fra sådanne arrangementer vil bygningerne blive forsynet med støjisolerede vinduer, og vinduer vil ydermere blive etableret på en sådan måde, at det i områder, hvor der afholdes arrangementer, ikke vil være muligt at åbne vinduerne.

Det er også beskrevet i miljørapporten, at udendørs ophold for rygere kun vil være muligt i særligt afmærkede områder, hvor der ikke er risiko for at støjende adfærd vil genere naboer.

Det fremgår også, at der lejlighedsvis vil afholdes udendørs arrangementer, hvor der bl.a. er en mindre scene, som kan være placeret på forskellige positioner på arealet. Det bemærkes, at omfanget af arrangementer på nuværende tidspunkt ikke er fastsat, og at der foretaget en beregning af støjudsendelse ved udendørsarrangementer.

Miljørapportens figur 10 (s. 26) angiver et eksempel på støjudbredelse relateret til afholdelse af et udendørsarrangement. Figuren kan ses på Bilag 1 med billedmateriale sidst i denne afgørelse, billede 5. Det fremgår af forklaringen til figuren, at kortet viser støjudbredelsen fra en simuleret mindre koncert i parkområdet 1,5 m over terræn. Den benyttede kildestyrke og det benyttede spektrum er baseret på målinger fra en koncert med et mindre elektrisk forstærket jazzensemble.

Der er i miljørapporten også foretaget en vurdering af samtidigheden af den egentlige virksomhedsstøj og støj fra arrangementer (s. 27). Vurderingen er foretaget på baggrund af en række forudsætninger, som er oplistet i miljørapporten, og det fremgår, at virksomhedsstøjen ved et koncertarrangement indebærer, at der ved boligen ved [A5] er en overskridelse af vejledende støjvilkår på 40 dB, hvilket også kan ses på figur 10a i miljørapporten. Det bemærkes i miljørapporten hertil, at der i lokalplanen er åbnet mulighed for, at der kan etableres en støjafskærmning i delområde I ud mod [vejnavn 2], for at de vejledende støjkrav kan overholdes.

Planklagenævnet finder på baggrund af ovennævnte, at kommunen har overholdt miljøvurderingslovens minimumskrav til indholdet af en miljørapport i forhold til støj, og nævnet kan således ikke give medhold i klagepunktet.

Planklagenævnet lægger vægt på, at beregningerne i forhold til støj er foretaget på baggrund af en række forhold, herunder baggrundsstøj fra vejene omkring planområdet, støjkrav fra omgivelserne, støj fra intern trafik, arrangementer mm. ud fra en række nærmere beskrevne forudsætninger.

Det fremgår desuden tydeligt af miljørapporten, at der i området allerede er en væsentlig støjbelastning fra omfartsvejen, og at der skal etableres støjafskærmning for at sikre, at vejledende støjgrænser overholdes både i forhold til virksomhedsstøj og støj fra arrangementer.

Nævnet bemærker i den forbindelse, at der ikke i miljøvurderingsloven er krav om en bestemt beskyttelse af de enkelte boliger i forhold til støj, og heller ikke krav om, at bestemte grænseværdier skal overholdes. Reglerne i miljøvurderingsloven har således alene processuel karakter.

Miljøvurderingsloven stiller desuden ikke krav om, at der skal foretages bestemte målinger eller beregninger af støj, eller at disse udføres på en bestemt måde. Det er således ikke et krav, at miljørapporten skal indeholde beregninger af støj baseret på præcise oplysninger om, hvor mange gæster der maksimalt må besøge museet, museets målgruppe og grundlæggende klassificering af bygninger.

Nævnet finder desuden ikke, at det er en mangel, at der i miljørapporten ikke er redegjort for baslyde ved en koncert. Det fremgår således tydeligt af miljørapporten, at omfanget af arrangementer ikke er fastlagt, og at beregningen af støjbredelse ved udendørs arrangementer er foretaget ud fra en række forudsætninger. Hertil kommer, at afholdelsen af arrangementer kan reguleres med påbud efter miljøbeskyttelseslovens § 42.

Nævnet kan således ikke give medhold i klagepunktet.

2.5 Kommuneplantillæggets redegørelse

2.5.1 Klagen

Det fremgår af klagen, at kommuneplantillægget skal annulleres, omarbejdes og i ny høring. Klageren henviser i den forbindelse til, at tillægget hverken indeholder forudsætninger eller redegørelse for den forudsatte rækkefølge for planens gennemførelse og, hvordan kommuneplanen forholder sig til planstrategien, den regionale udviklingsplan, vandplanen, Natura 2000-planen og råstofplanen.

Kommunen har i sine bemærkninger til klagesagen anført, at de overordnede planer, der er relevant for den pågældende lokalitet, er behandlet i kommuneplantillægget. Kommunen henviser desuden til, at kommuneplantillægget ikke indeholder rækkefølgebestemmelser.

Planklagenævnet bemærker, at kommunen den 24. juni 2021 har vedtaget en ny kommuneplan, jf. afsnit 1.1, og det påklagede kommuneplantillæg derfor er aflyst. Planklagenævnet vil derfor ikke kunne ophæve tillægget, hvis nævnet konstaterer, at tillægget led af en væsentlig retlig mangel. Planklagenævnet har dog i den konkrete sag valgt at behandle klagepunktet.

2.5.2 Generelt om redegørelsen

Ifølge planlovens § 11 e, stk. 1, skal kommuneplanen ledsages af en redegørelse for planens forudsætninger, herunder om den forudsatte *rækkefølge* for planens gennemførelse, hvordan kommuneplanen forholder sig til den vedtagne *strategi for udviklingen*, jf. § 23 a, regler om indsatsprogram udstedt med hjemmel i *lov om vandplanlægning*, de i *Natura 2000-planen* og *råstofplanen* fastsatte bestemmelser, der er relevante for planlægningen af arealanvendelsen inden for kommuneplanens geografiske område.

Planlovens § 11 e, stk. 1, gælder som udgangspunkt også, hvis der foretages ændringer til kommuneplanen i form af et kommuneplantillæg. Et tillæg skal derfor også være fulgt af en redegørelse for planens forudsætninger med hensyn til de *relevante elementer*, som kommuneplantillægget ændrer eller tilføjer til kommuneplanen.[8]

Planklagenævnet bemærker desuden, at den bestemmelse, som klageren har henvist til vedrørende den regionale udviklingsplan er udgået fra planlovens § 11 e.[9]

2.5.3 Planklagenævnets vurdering

Kommuneplantillægget indeholder afsnittene *Baggrund, Indhold, Bilag IV-arter, Miljøvurdering og Om Kommuneplantillæg*. Afsnittet *Om kommuneplantillæg* indeholder overskrifterne *Grundvandsredegørelse og Redegørelse for butiksf forhold*. Tillægget udlægger desuden to nye rammeområder; 3.3.93 – Virumgård Syd og 3.3.41 – Virumgård Nord.

Under afsnittet *Baggrund* i kommuneplantillægget fremgår det, at kommunen i efteråret 2019 indhentede ideer og forslag til kommuneplanlægningen for rammeområde 8.5.44 for Virumgård. Forudgående offentlighed er en procedure, som er fastlagt i planlovens § 23 c for så vidt angår ændringer af kommuneplanen, der ikke er truffet beslutning om i en strategi efter planlovens § 23 a.

Planklagenævnet finder, at der ikke på baggrund af klagen eller sagens oplysninger i øvrigt, er grundlag for at tilsidesætte kommunens vurdering af, at kommuneplantillæggets redegørelse i den konkrete sag, ikke skulle omhandle den forudsatte rækkefølge for planens gennemførelse, samt hvordan kommuneplantillægget forholder sig til regler om indsatsprogram udstedt med hjemmel i lov om vandplanlægning og de i råstofplanen fastsatte bestemmelser. Nævnet lægger herved vægt på, at tillæggets ændringer ikke synes at være relevante i forhold til de af klageren anførte elementer.

Særligt i forhold til Natura 2000-områder bemærker nævnet, at det følger af planhabitatbekendtgørelsens § 3, stk. 1, at der i redegørelsen til planforslag efter planloven, som i sig selv eller i forbindelse med andre planer og projekter kan påvirke et Natura 2000-område væsentligt, skal indgå en vurdering af forslagets virkninger på området under hensyn til områdets bevaringsmålsætninger, jf. bekendtgørelsens § 3, stk. 1.

Planklagenævnet konstaterer, at kommuneplantillægget ikke indeholder en vurdering af om planen kan påvirke et Natura 2000-område væsentligt.

Det vurderes dog i miljørapporten (s. 35), at lokalplanområdet med den relativt store afstand til Natura 2000-områder ikke vil have negativ effekt på de naturbeskyttede områder.

Planklagenævnet bemærker i forlængelse heraf, at kommunens vurdering af forslagets virkninger på Natura 2000-områder burde have fremgået af planens redegørelse, jf. planhabitatbekendtgørelsens § 3, stk. 1. Nævnet finder dog ikke, at den manglende redegørelse i kommuneplantillægget i det konkrete tilfælde kan føre til ophævelse af kommuneplantillægget, da vurderingen af påvirkningen fremgår af miljørapporten, som var i offentlig høring sammen med kommuneplantillægget.

Nævnet kan således ikke give medhold i klagepunktet.

2.6 Offentlig høring i forhold til kommuneplantillægget

2.6.1 Klagen

Klageren anfører, at kommuneplantillægget burde have været sendt i selvstændig høring som forslag umiddelbart efter, at kommunalbestyrelsen i 2019 besluttede, at den gennemførte idéindhentning kunne danne baggrund for et kommuneplantillæg.

Klageren gør i den forbindelse gældende, at udbuddet var i modstrid med den gældende kommuneplan.

Planklagenævnet har forstået dette som en klage over, at planlovens regler om offentlig høring ikke er overholdt i forhold til kommuneplantillægget.

2.6.2 Generelt om offentlighedsperioden

En kommunens vedtagelse af en plan skal ske i overensstemmelse med de retningslinjer, som er fastsat i planlovens kapitel 6.

En kommune kan vedtage et forslag til en plan endeligt, når forslaget har været fremlagt offentligt med en frist på mindst 8 uger, jf. planlovens § 27, stk. 1, 1. pkt., jf. § 24, stk. 3.

En kommune kan dog vedtage et forslag til ændring af kommuneplanen, som ikke er omfattet af kommunens planstrategi, når forslaget har været fremlagt offentligt i mindst 4 uger, hvis der alene er tale om mindre ændringer i kommuneplanens rammedel, der ikke strider mod planens hovedprincipper, eller uvæsentlige ændringer i planens hovedstruktur, jf. planlovens § 24, stk. 4.

2.6.3 Planklagenævnets vurdering

Kommuneplantillægget var i offentlig høring fra den 28. august 2020 til den 23. oktober 2020. Kommuneplantillægget har således været i høring i 8 uger, og kommunen var således berettiget til at vedtage kommuneplantillægget endeligt efter udløbet af fristen, jf. planlovens § 27, stk. 1, 1. pkt., jf. § 24, stk. 3.

Planklagenævnet bemærker i den forbindelse, at planloven ikke indeholder bestemmelser om, at en kommune ikke må gennemføre udbud for anvendelser, som er i strid med en kommuneplan for herefter at vedtage et kommuneplantillæg, der er i overensstemmelse med den pågældende anvendelse.

Det fremgår dog af planlovens § 23 c, stk. 1, at en kommune *før* udarbejdelsen af et forslag til ændring af en kommuneplan skal indkalde ideer, forslag m.v. med henblik på planlægningsarbejdet, medmindre ændringen er omfattet af kommunens planstrategi. Det er imidlertid ikke i planlovens § 23 c fastlagt, hvor længe der må gå fra afslutningen af en forudgående offentlighedsfase til at kommunen sender et forslag til kommuneplantillæg i høring.

Planklagenævnet finder på baggrund af ovennævnte, at den offentlige høring, som er gennemført i forbindelse med kommuneplantillægget er i overensstemmelse med planloven. Nævnet kan således ikke give medhold i klagepunktet.

2.7 Fingerplanen

2.7.1 Klagen

Det fremgår af klagen, at i det ydre storbyområde – også kaldet byfingrene – skal byudvikling og nye byfunktioner placeres under hensyntagen til den eksisterende og besluttede infrastruktur og til mulighederne for at styrke den kollektive trafik. Klageren gør gældende, at den valgte lokation hverken er letbane- eller stationsnær.

Klageren henviser også til, at det fremgår af Fingerplanen, at det stationsnære kerneområde afgrænses med udgangspunkt i gåafstande på 600 m, og at der er 850 m og 900 m fra planområdet til Sorgenfri Station, hvilket ikke er stationsnært.

Kommunen har i sine bemærkninger til klagesagen anført, at området for kommuneplantillæg nr. 11 og lokalplan nr. 302 overvejende er beliggende indenfor 600 m fra Sorgenfri Station.

Planklagenævnet forstår klagen således, at klageren mener, at planlægningen er i strid med Fingerplanen.

2.7.2 Generelt om fingerplanen

Kommuneplaner og lokalplaner må ikke være i strid med regler eller beslutninger efter planlovens §§ 3 og 5 j, herunder landsplandirektiv for hovedstadsområdets planlægning (Fingerplanen), jf. lovens §§ 11, stk. 4, nr. 1, og § 13, stk. 1, nr. 2.

Planlovens § 5 j, stk. 4, bemyndiger erhvervsministeren (nu indenrigs- og boligministeren) til efter § 3, stk. 1, at fastlægge regler, der konkretiserer de i § 5 i og § 5 j, stk. 1 og 3, nævnte overordnede principper for planlægningen i hovedstadsområdet, jf. planlovens § 5 j, stk. 4.

Ifølge lovbemærkningerne^[10] er det ikke hensigten, at der i landsplandirektivet skal fastlægges detaljerede retningslinjer, og de overordnede principper i landsplandirektivet vil ikke fratage kommunerne udspilsretten. Konkrete arealudlæg mv. skal således ske i den kommunale planlægning, men under respekt af de principper og kriterier, der er angivet i landsplandirektivet.

Efter Planklagenævnets opfattelse forudsætter anvendelsen af bestemmelserne, at der skal foreligge en rimelig tydelig uoverensstemmelse med Fingerplanen. Endvidere vil alene væsentlige uoverensstemmelser mellem planerne medføre ugyldighed.

2.7.3 Fingerplan 2019

Det gældende landsplandirektiv for hovedstadsområdets planlægning er Fingerplan 2019.^[11]

Det fremgår af fingerplanens § 11, stk. 1, nr. 1, at kommuneplanlægningen i det ydre storbyområde skal sikre, at byudvikling, byomdannelse og lokalisering af byfunktioner placeres under hensyntagen til den eksisterende og besluttede infrastruktur og til mulighederne for at styrke den kollektive trafikbetjening. Det fremgår desuden af fingerplanens § 11, stk. 2, at afgrænsning af de stationsnære områder og de stationsnære kerneområder sker i den kommunale planlægning.

2.7.4 Planklagenævnets vurdering

Planområdet ligger inden for det ydre storbyområde. Dette fremgår af lokalplanens redegørelse (s. 21), hvor det også oplyses, at lokalplanområdet ligger inden for en radius af 700 m fra Sorgenfri Station.

Planklagenævnet finder på den baggrund, at planlægningen er sket under den fornødne hensyntagen til den kollektive trafikbetjening.

Planklagenævnet kan på den baggrund ikke give medhold i klagepunktet vedrørende Fingerplan 2017.

Nævnet bemærker i forlængelse heraf, at nævnet ikke i den foreliggende sag kan tage stilling til, hvorvidt afgrænsningen af de stationsnære områder og stationsnære kerneområder i kommuneplanen for Lyngby-Taarbæk Kommune er i overensstemmelse med Fingerplan 2019, da dette ikke vedrører de afgørelser som der er klaget over, det vil sige kommunens vedtagelse af lokalplan nr. 302 og kommuneplantillæg nr. 11/2018 til kommuneplan 2017, med tilhørende miljørapport.

2.8 Planlovens § 15 a

2.8.1 Klagen

Klageren anfører, at erhvervsaktiviteter, der medfører yderligere støj i det tilstødende boligområde ikke kan tillades. Klageren henviser i den forbindelse til en afgørelse, som Planklagenævnet traf i starten af 2021 vedrørende en lokalplan i Vallensbæk Kommune.^[12] Klageren bemærker, at det samlede støjniveau stiger ved tilførsel af nye støjklender, uanset deres højde.

Klageren gør desuden gældende, at planlovens § 15 a indirekte er i spil, idet området med naboboliger allerede er plaget af vejstøj. Klageren finder, at det kommer ud på et, om der bygges nye boliger eller erhverv med støjende aktiviteter.

Planklagenævnet har forstået det som en klage over, at vedtagelsen af lokalplanen er i strid med planlovens § 15 a.

2.8.2 Generelt om planlægning på støjbelastet areal

En lokalplan må kun udlægge støjbelastede arealer til støjfølsom anvendelse, hvis planen kan sikre den fremtidige anvendelse mod støjgener, jf. planlovens § 15 a, stk. 1. Dette skal ske med bestemmelser om etablering af afskærmningsforanstaltninger m.v., jf. § 15, stk. 2, nr. 13, 23 og 26.

Reglerne skal forhindre, at der ved lokalplan tillades opført eksempelvis boliger i et område, der er belastet med støj fra erhvervsvirksomheder, vejtrafik m.v. Reglerne sikrer samtidig de eksisterende virksomheder mod at blive presset væk af boliger. Bestemmelsen udgør et planlægningsforbud, som dog kan fraviges, hvis der sikres mod støjgener i overensstemmelse med § 15 a, stk. 1, som henviser til § 15, stk. 2, nr. 13, 23 og 26.

Med "støjbelastede arealer" menes arealer, hvor Miljøstyrelsens vejledende grænseværdier for den pågældende anvendelse ikke kan overholdes uden etablering af afskærmningsforanstaltninger. Miljøstyrelsen har fastsat forskellige grænseværdier for bl.a.

vejstøj, virksomhedsstøj og jernbanestøj.

Med "støjfølsom anvendelse" menes først og fremmest anvendelse til boligformål, men også andre former for anvendelse, f.eks. visse institutioner, kan karakteriseres som støjfølsom anvendelse.[13]

2.8.3 Planklagenævnets vurdering

Det fremgår af lokalplanens anvendelsesbestemmelse i § 3.1., at området udlægges til erhvervsformål, detailhandel og publikumsorienteret service med følgende anvendelsesmuligheder:

- Erhverv: kontor (administration), håndværk (værksteder) samt lager.
- Detailhandel: handel med særligt pladskrævende varegrupper – bilsalg.
- Publikumsorienteret service: udstilling med hertil knyttede faciliteter som museumsbutik, cafe/restaurant, møde- og selskabslokaler, samt udendørs publikumsarrangementer. Arealreservation til en rampe til [vejnavn 1].

Da den i lokalplanen fastlagte anvendelse ikke udgør støjfølsom anvendelse, finder Planklagenævnet ikke, at den vedtagne lokalplan er i strid med § 15 a.

Nævnet bemærker i forlængelse heraf, at der ikke i planloven er fastsat regler, som hindrer, at der lokalplanlægges for aktiviteter, som kan øge støjniveauet i de omkringliggende områder. Begrænsninger i niveauet for støj følger således af anden lovgivning.

2.9 Visualiseringer og illustrationer

2.9.1 Klagen

Klageren anfører, at den vedtagne lokalplan tilsyneladende ikke indeholder tegninger af to de største nye bygningers udseende, der er foreslået ændret af bygherren i løbet af planprocessen. Klageren gør desuden opmærksom på, at naboejendommenes kiphøjder langs sydskellet er lavere end angivet på tegningsbilag, så de nye bygninger kommer til at fremstå og genere yderligere. Klageren har vedlagt et bilag til sin klage, som er benævnt bilag 23, Snit gennem sydskel. Klageren gør på bilaget gældende, at taghøjden på [A6] er 6,5 m og ikke 7 m, at taghøjden på [A7] er 6,32 og ikke 7 m, samt at taghøjden på [A8] er 6,5 m og ikke 7 m.

Kommunen har bemærket, at de største bygninger findes i lokalplanens delområde D og at det i lokalplanens § 6.4 er beskrevet, at tagene kan opføres som shedtage eller saddeltage. På bilag 12 og 14 er bygningerne i delområde D vist med shedtag. Kommunen oplyser også, at der findes ikke noget bilag 23 i lokalplan 302, men henviser til, at der i den sammenfattende redegørelse findes en illustration, der viser de maksimale højder på det nye byggeri og de påtænkte højder. Kommunen oplyser i forlængelse heraf, at naboejendommenes kiphøjder er angivet efter oplysninger i byggesagsarkivet.

2.9.2 Generelt om visualiseringer i lokalplaner

Planloven fastsætter ikke et krav om, at der skal udarbejdes visualiseringer uden for kystnærhedszonen, og der er således heller ikke særlige krav til indholdet eller omfanget af eventuelle visualiseringer. Der er herunder efter nævnets praksis ikke noget krav om.

Såfremt der foretages visualiseringer skal disse dog være korrekte. Visualiseringerne skal gøre det muligt for deltagerne i planproceduren at danne sig en mening om projektets påvirkning af omgivelserne, og disse skal derfor som udgangspunkt illustrere det mest vidtgående byggeri, som planen muliggør. Er der eventuelle usikkerheder og unøjagtigheder i visualiseringen, bør dette oplyses i forbindelse med visualiseringen.

Ikke enhver fejl i visualiseringer kan dog medføre, at lokalplanen er ugyldig. Det afgørende er, om det, trods fejlen, var muligt at få et tilstrækkeligt indtryk af det planlagte til at kunne forholde sig hertil.

2.9.3 Planklagenævnets vurdering

Det følger af lokalplanens § 5.7, at ny bebyggelse i delområde D ikke må gives en højde der overstiger 12 m. Af lokalplanens § 6.4 fremgår det herudover, at tage skal være saddeltage eller shedtage. Det fremgår desuden af § 6.1, at ny bebyggelse i princippet skal fremstå som vist på kortbilag 12, 13 og 14, som indeholder visualiseringer af bygningerne. Kortbilagene kan ses på Bilag 1 med billedmateriale sidst i denne afgørelse, billede 6.

Planklagenævnet finder, at disse visualiseringer ikke er mangelfulde.

Planklagenævnet kan konstatere, at bilag 23, som klageren henviser til, hverken findes i lokalplanforslaget eller den endeligt vedtagne lokalplan.

Tværsnittet kan derimod findes i den sammenfattende redegørelse (s. 10), under det afsnit i redegørelsen, som omhandler høringssvar vedrørende indbliksgener. Tværsnittet kan ses på Bilag 1 med billedmateriale sidst i denne afgørelse, billede 7.

Det fremgår desuden af den sammenfattende redegørelse, at bygherre efter afslutningen af høringen har udarbejdet et snit, der viser, hvordan højderne på byggeri inden for lokalplanområdet forholder sig til højderne på de nordligste huse på [vejnavn 3].

Tværsnittet var vedlagt som bilag til kommunalbestyrelsens møde den 27. januar 2021, hvor planerne blev endeligt vedtaget.

Planklagenævnet finder på den baggrund, at tværsnittet kan have haft betydning for beslutningsprocessen, og derfor ikke må have været behæftet ved væsentlige fejl.

På tværsnittet ses højden på eksisterende nabobygninger, maksimal højde på nyt byggeri i lokalplanforslaget og højden på det aktuelle projekt, som bygherren har fremsendt under høringsperioden.

Kommunen har oplyst, at naboejendommenes kiphøjder er angivet i tværsnittet efter oplysninger i byggesagsarkivet, og det kan derfor ikke afvises, at husene på [vejnavn 3] reelt er lavere end angivet i byggesagsarkivet og dermed på tværsnittet. Skulle dette være tilfældet finder Planklagenævnet dog ikke, at en fejl angivelse på op til 0,68 m vil medføre, at lokalplanen er ugyldig, idet kommunalbestyrelsen ud fra tværsnittet har kunnet få et tilstrækkeligt indtryk af det planlagte.

Planklagenævnet kan derfor ikke give medhold i klagepunktet.

2.10 Forhold, som ikke behandles

2.10.1 Støjberegninger og dispensationer

Klageren gør gældende, at støjberegninger, der skal udarbejdes forinden byggeriets påbegyndelse, ikke kan udføres realistisk ud fra de foreliggende oplysninger om antal gæster, museets målgruppe, og at naboejendommene er placeret flere meter forkert i forhold til to af de nye bygninger i sydskellet.

Planklagenævnet lægger til grund, at klageren henviser til bestemmelserne i lokalplanens § 11.2 og 11.3, hvor det er fastlagt, at før ny bebyggelse eller anvendelsesændret bebyggelse påbegyndes etableret, skal der udarbejdes støjberegninger. Støjberegningerne skal godtgøre, at støjniveauet på bebyggelsens friarealer og indendørs arealer ikke overstiger Miljøstyrelsens vejledende grænseværdier for vejtrafik, jf. § 11.2., og at erhvervsaktiviteter i området ikke påvirker boliger mere end Miljøstyrelsens vejledende grænseværdier for virksomhedsstøj, jf. § 11.3.

Klageren gør desuden gældende, at kommunen har givet dispensationer fra lokalplanen i strid med planlovens § 20.

Disse forhold er imidlertid ikke omfattet af den afgørelse, som der er klaget over, nemlig kommunens afgørelse om endelig vedtagelse af kommuneplantillæg nr. 11/2017 til kommuneplan 2017 og lokalplan nr. 302, [A1] og [A2]-[A3], med tilhørende miljørapport og sammenfattende redegørelse.

Såfremt kommunen træffer konkrete afgørelser om, at bestemte forhold er i overensstemmelse med lokalplanen, eller meddeler dispensationer fra lokalplanen, kan disse afgørelser påklages til Planklagenævnet, og nævnet kan i den forbindelse tage stilling til retlige spørgsmål, herunder fortolkningen af lokalplanen.

Såfremt kommunen har truffet afgørelse om, at konkrete støjberegninger godtgør, at de vejledende grænseværdier overholdes, og dermed at det ansøgte er umiddelbart tilladt efter lokalplanens §§ 11.2 og 11.3, kan en sådan afgørelse ligeledes påklages til Planklagenævnet. Kommunens dispensationer fra lokalplanen kan ligeledes påklages til nævnet.

Hvis klageren ønsker at klage over konkrete afgørelser, som allerede er truffet, skal disse oprettes i klageportalen, og der skal betales gebyr indenfor 3 uger. Klageren bedes uploade denne afgørelse sammen med klagen eller klagerne.

2.10.2 Miljøbeskyttelseslovens § 42

Det fremgår af klagen, at Planklagenævnet skal orientere kommunen om muligheden i miljøbeskyttelseslovens § 42 til at pålægge bygherren at etablere afhjælpende foranstaltninger til at undgå støjulemper i skel.

Dette vedrører ikke retlige forhold efter planloven eller miljøvurderingsloven, og Planklagenævnet har derfor ikke kompetence til at behandle dette spørgsmål.

3. Afsluttende bemærkninger

Planklagenævnet kan ikke give medhold i klagen over den miljøvurdering, som er gennemført i forbindelse med Lyngby-Taarbæk Kommunes endelige vedtagelse af kommuneplantillæg nr. 11/2017 til kommuneplan 2017 og lokalplan nr. 302

Planklagenævnet kan heller ikke give medhold i klagen over den endelige vedtagelse af lokalplan nr. 302.

Planklagenævnet beklager den lange sagsbehandlingstid.

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 4, stk. 1, i lov om Planklagenævnet.

Planklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 3, stk. 3, i lov om Planklagenævnet.^[14] Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder, jf. § 3, stk. 4, i lov om Planklagenævnet.

De indbetalte klagegebyrer tilbagebetales ikke. Klagegebyrer tilbagebetales kun, hvis nævnet har afvist at behandle sagen, hvis klagen tilbagekaldes, eller hvis nævnet giver klageren medhold eller i øvrigt ændrer den afgørelse, der er klaget over. Det er ikke tilfældet i denne sag. Planklagenævnets afgørelse vedrørende klagegebyret kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed. Der henvises til § 3 i gebyrbekendtgørelsen for Planklagenævnet.^[15]

[1] Sagsnr. 21/05043, klagernr. 1020587.

[2] Bekendtgørelse af lov om planlægning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1157 af 1. juli 2020 med senere ændringer.

[3] J. Garde m.fl., Forvaltningsret, sagsbehandling, 6. udgave, 2007, side 124 f.

[4] Lokalplanens redegørelse side 4 og sagsfremstillingen til kommunalbestyrelsens møde den 19. december 2019.

[5] Lovbekendtgørelse nr. 973 af 25. juni 2020 om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM).

[6] Lov nr. 427 af 18. maj 2016 om ændring af lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug, lov om planlægning, lov om anvendelse af Danmarks undergrund, lov om fremme af vedvarende energi og forskellige andre love.

[7] Planklagenævnet formoder, at der skulle have stået [vejnavn 2].

[8] Vejledning om krav til kommuneplanlægning inden for områder med særlige drikkevandsinteresser og indvindingsoplande til almene vandforsyninger uden for disse, Styrelsen for Vand- og Naturforvaltning, 2016, side 12.

[9] LOV nr. 80 af 28 januar 2014 om ændring af lov om erhvervsfremme og forskellige andre love.

[10] Forslag nr. 93 af 24. februar 2005 til lov om ændring af lov om planlægning (udmøntning af kommunalreformen), almindelige bemærkninger, afsnit 2.4.

[11] Bekendtgørelse nr. 312 af 28. marts 2019 om hovedstadsområdets planlægning.

[12] Planklagenævnet formoder, at klageren henviser til nævnets afgørelse af 15. marts 2021 i sagsnr. [19/08877 og 19/09391 \(https://pkn.naevneneshus.dk/afgoerelse/6335509f-c5b3-42a4-b9b8-843f0f9936af?highlight=19%2F08877\)](https://pkn.naevneneshus.dk/afgoerelse/6335509f-c5b3-42a4-b9b8-843f0f9936af?highlight=19%2F08877). Afgørelsen kan læses på afgørelsesportalen: <https://pkn.naevneneshus.dk/> (<https://pkn.naevneneshus.dk/>).

[13] Planloven, kommenteret af Helle Tegner Anker, 2013, side 422.

[14] Lov nr. 1658 af 20. december 2016 om Planklagenævnet.

[15] Bekendtgørelse nr. 108 af 28. januar 2017 om gebyr for indbringelse af klager for Planklagenævnet.

Sag:

21/05042, 21/05043

og,

21/06601

Dato:

12. december 2022.

Emner:

Miljøvurderingslo...

Planloven, retlig (...)

Planklagenævnet (<https://naevneneshus.dk/start-din-klage/planklagenaevnet/>) • Nævnenes Hus • Toldboden 2 • 8800 Viborg • Tlf. nr.: 72 40 56 00 • CVR: 37795526 • Plan@naevneneshus.dk (<mailto:Plan@naevneneshus.dk>)
Tilgængelighedserklæring (<https://www.was.digst.dk/pkn-naevneneshus-dk>)